

## [Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Det, som i dette spørgsmål deler udvalget, er, om disse småbørnslærere skal kunne ansættes ved købstadskoler — ikke, om man skal beholde småbørnslærerindeuddannelsen, for det er alle enige om at man skal. At disse lærerinder i nogen større udstrækning vil få ansættelse ved købstadskoler, hvis lovforslaget gennemføres i den foreslåede skikkelse, er der vel ikke grund til at tro, så noget stort spørgsmål er det i og for sig ikke. Spørgsmålet er ganske enkelt, om vi ved loven skal forhindre skolemyndighedene i byerne i at kunne ansætte en småbørnslærerinde ved deres skolevæsen, såfremt noget sådant findes formålstjenligt. Det synes jeg ikke vi skal. Jeg vil tilråde, at man giver byernes skolemyndigheder ret til selv at afgøre, om de vil benytte småbørnslærerinder indenfor deres skolevæsen, samme ret, som landkommunernes skolemyndigheder har. 5 gange i løbet af 10 år har købstæder søgt ministeriet om dispensation for at kunne ansætte en forskolelærerinde ved deres skolevæsen; det vil formentlig ske hyppigere, hvis ansættelse kan ske uden dispensation, men at der skulle blive ansættelse i et antal, som ville få mærkbar betydning for lærerpersonalets sammensætning ved købstadskolerne, er der dog vist nok ingen grund til at tro. Jeg vil anbefale, at man bliver ved lovforslagets oprindelige affattelse og stemmer imod det ændringsforslag, som et mindretal i udvalget har stillet.

I seminariekommisionen var det en almindelig opfattelse, at nogen skærpelse af kravene ved optagelse på seminarierne var nødvendig. Når man stadig udvider fagområdet, er det nødvendigt, at eleverne, når de møder på seminariet, har visse forudsætninger, så der bliver et vist ensartet udgangspunkt, undervisningen kan tilrettelægges efter. Det er vanskeligt at fastsætte ganske konkret, hvilken kundskabsmængde der i så fald bør kræves. I kommissionen drøftede man, om man kunne sige, at kravene kundskabsmæssigt skulle svare omtrentligt til, hvad der kræves til realeksamen, men heller ikke det giver noget rigtigt holdpunkt for en bedømmelse.

I ministerens forslag var der som betingelse for optagelse fastsat „sikker kundskab“ i en række af skolens hovedfag, og

på grundlag deraf skulle ministeriet efter forhandling med seminarierådet i en bekendtgørelse nærmere udforme reglerne for, hvad der skulle forstås ved „sikker kundskab“. Nu er udvalget imidlertid blevet enig om at tage et noget andet udgangspunkt; det siger, at de krav, der skal stilles for optagelse på et seminarium, ikke må være større, end hvad en flittig og velbegavet elev med almindelig folkeskoleuddannelse kan præstere efter højst 15 måneders undervisning i en forberedelsesklasse. Under den bestående ordning regner man normalt med et års forberedelse i en præparandklasse, og udvalget har med sin formulering af optagelsesbetingelserne villet fastslå, at der ved den nye ordning kun bliver tale om en meget begrænset skærpelse af betingelserne til optagelsesprøven.

Når vi nu i den nye lov fæstner studenterklasserne som et fast led i den almindelige læreruddannelse, er det nødvendigt, at man samtidig indretter sig på fremdeles at holde tilgangen åben for de unge, der kommer ude fra det praktiske liv, og som kun har den almindelige folkeskoleuddannelse, måske suppleret med et efterskole eller højskoleophold at bygge på. Disse unge, der har været ude i livets praktiske skole, er en så værdifuld islet indenfor den danske lærerkreds, at vi ikke har råd til at undvære dem, og det forekommer derfor mig, at der må tages hensyn til dette, når grundlaget for læreruddannelsen skal tilrettelægges.

Med hensyn til eksamensreglerne ved afslutningen af seminarieuddannelsen foreslår udvalget sammen med ministeren visse ændringer. De oprindeligt foreslåede bestemmelser gående ud på, at der skal aflægges prøve i dansk, regning og sprog, ændres der ikke ved, hvad der iøvrigt heller ikke på noget tidspunkt har været fremsat ønske om. Derimod foreslår udvalget sammen med ministeren, at der i en række fag, som efter det fremsatte forslag var eksamensfri, bliver givet en standpunktskarakter. Det er fag som sløjd, tegning, legemsøvelser, musik, skrivning, håndarbejde og skolekøkken, og det har jeg ikke noget at indvende imod. Det er allesammen fagområder, hvor det er muligt for seminariet på grundlag af elevernes arbejde i de 4 år at foretage et skøn og afgive en vurdering af elevernes standpunkt.